१४ सर्गः स्वेनुस्तिलिषुरुद्येमुरुच्चखनुः पर्व्वतांस्तरून्। वानरा दद्रमुश्चाथ संग्रामं चाशशंसिरे ॥ ७० ॥

ज॰म॰ स्वेनुरित्यादि। अथानन्तरं वानराहृष्टाः स्वेनुः शब्दितवन्तः तिलिषुः शोभिताः लिषदीषदीप्तौ उद्येमुः उद्योगं चक्रुः पर्व्वतानु च्चखनुः उत्क्षिप्तवन्तः दद्रमुः इतस्ततोभ्रान्ताः द्रमहमयीमृगतौ संग्रामञ्च शशंसिरे अभीष्टवन्तः आङःशसि इच्छायां आदादिको ऽनुदात्तेत् ॥ ७० ॥

भ॰ स्वेनुरित्यादि। अथानन्तरं वानराः स्वेनुर्ज्जयशब्दं चक्रुः स्वन णचेति चकारात् शब्दे तृफलेति पचे एवं तिलिषुः दीप्यन्ते स्म लिषौञ्भासे उद्येमुः उद्यमं चक्रुः यमौङ्विरतौ पर्व्वतान् तरूंश्च उच्चखनुः खनुञ्विदारणे हनगमित्युङ्लोपः दद्रमुः शत्रून् प्रति जग्मुः द्रमुगतौ संग्रामञ्च आशशंसिरे इच्छन्ति स्म शन्सुहिंसा स्तुत्योः आङ्पूर्व्वइच्छामाह यदुक्तं आशंसतिः स्यादिच्छायां शंसतीतिस्तुतौ पदमिति ॥ ७० ॥

डुढौकिरे पुनर्लङ्कां बुबुधे तान्दशाननः। जीवतश्च विवेदारीन् बभ्रंशेऽसौ धृतेस्ततः ॥ ७१ ॥

ज॰म॰ डुढौकिरइत्यादि। पुनर्भूयोलङ्कां डुढौकिरे जग्मुः तान् वानरान् ढौकितान् दशाननोबुबुधे बुद्धवान् जीवतश्चारीन् रामादीन्विवेद ज्ञातवान् अन्यथा कथं वानराढौकिताइति ततश्च धृतेः सकाशाद्बभ्रंशे भ्रष्टः ॥ ७१ ॥